

N A J V Y Š Š Í S Ú D
S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Tlačové komuniké k obchodnoprávnej veci sp. zn. 2ObdoV/9/2022

Dňa 16. augusta 2023 bol vo veci vedenej Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 2ObdoV/9/2022 päťčlenným dovolacím senátom obchodnoprávneho kolégia v spore **o určenie neplatnosti úkonov a určenie vlastníctva akcií**, vyhlásený rozsudok, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky, vychádzajúc zo záväzného právneho názoru vysloveného v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. septembra 2022, č. k. III. ÚS 327/2021-98, dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. októbra 2018, sp. zn. 2Obo/9/2017-1642 v znení opravných uznesení zo dňa 6. februára 2019 a zo dňa 22. júla 2020, **zamietol**.

Vo vzťahu k meritu veci dovolací súd uviedol, že prípadné rozhodnutie súdu v prospech žalobcu pri *pozitívnej* určovacej žalobe, kedy sa žalobca určí za vlastníka akcií, je tým súdnym rozhodnutím, ktoré sa v ustanovení § 108 ods. 1 ZCP predpokladá v prípade vykonania zmeny (opravy/doplnenia) v evidencii Centrálného depozitára cenných papierov. Takýmto prístupom nasvedčuje aj rozhodovacia prax najvyššieho súdu v rozhodnutiach sp. zn. 1Obdo/11/2011, sp. zn. 3Obdo/41/2019, ktoré pripúšťajú takýto typ žaloby ako spôsob zistenia vlastníctva akcií.

V súvislosti s vecou prejednávanou však dovolací súd uzavrel, že popri **skúmaní vzťahu určovacej žaloby a žaloby na plnenie** a ich vzťahu k zápisom „knihovného práva“ do verejnoprávnej evidencie, bola v rámci dovolania určujúcou tá skutočnosť, že existuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie v súvisiacej veci, ktorým sa rozhodlo v konaní o náhradu škody zamietnutím žaloby. V tomto konaní sa žalobca domáhal náhrady škody na tom skutkovom základe, že sa žalovaní dopustili protiprávneho konania tým, že mu neumožnili zaplatiť splatnú časť kúpnej ceny v zmysle uzavretej zmluvy a v rozpore so zákonom a zmluvou došlo k predaju jeho akcií žalovaného v prvom rade. V predmetnom konaní sa preskúmavali ako predbežné otázky totožné súvislosti, ktoré uvádzal žalobca aj v konaní o neplatnosť zmlúv a určenie vlastníckeho práva. Ak teda v konaní o žalobe na plnenie - o náhradu škody - bolo rozhodnuté o skutočnostiach, ktoré namietal žalobca v dovolaní vo veci prejednávanej, musí sa uplatniť princíp, že súd je viazaný rozhodnutím v predchádzajúcom, právoplatne skončenom konaní. Uvedené vychádza z princípu právnej istoty za predpokladu, že závery a rozhodnutie súdu v predchádzajúcom právoplatne skončenom konaní boli prijaté na rovnakom/obdobnom skutkovom základe.